

[Peter Jørgensen.]

havde finanslovdebatten her i slutningen af marts måned, hvor jeg tillod mig at citere nogle udtalelser, som var bragt af et studenterblad og af visse dagblade her i landet, bl. a. Jyllands-Posten. Jeg rejste denne sag som et spørgsmål, og det var kun et spørgsmål, men det blev af både ministeren og visse professorer udlagt som en anklage for tjenesteforsømmelser. Når jeg tager ordet i dag, er det for at tilbagevise, at jeg på noget tidspunkt har anklaget nogen professorer eller nogen lærere ved de højere læreanstalter for tjenesteforsømmelser.

Jeg vil gøre opmærksom på, hvad det var, jeg sagde dengang, for det synes jeg skal stå så klart, som det overhovedet kan gøres, både af historiske og af andre grunde. Derfor vil jeg gerne gentage, hvad jeg dengang sagde, og som ministeren jo fuldkommen misforstod i det åbne brev, som han dengang rettede til mig.

Det, jeg sagde her fra folketingets talerstol, var, at de ting, jeg her har henvist til, ikke står for min egen regning, men når de offentligt fremdrages, må det være rimeligt, at man undersøger, om de rygter, der er sat i gang, er rigtige eller forkerte.

Det var der, der var udgangspunktet for de udtalelser, jeg dengang kom med. Det medførte, at visse professorer, som måske følte sig ramt, ikke beskæftigede sig med selve sagens realitet, men kom med en lang, lang række personlige angreb på mig — og det gjorde ministeren i og for sig også — hvor man fuldstændig snakkede sig fra det, der var sagens realitet, nemlig spørgsmålet om både den pædagogiske og økonomiske og administrative ledelse af de højere læreanstalter. Det var det, der var kernen i den kritik, jeg rejste. Jeg syntes, det var rimeligt, at man gjorde opmærksom på disse forhold.

Må jeg dertil føje én ting til, og det er, at jeg på et givet tidspunkt rettede det spørgsmål direkte til rektor ved Århus universitet: har der internt på universitetet i møder med studienævn eller på anden måde været taget stilling til de verserende rygter, og i bekræftende fald: hvorfor har man så ikke tilbagevist dem enten i det blad, som har bragt dem, eller i de øvrige dagblade, som har beskæftiget sig med dette spørgsmål? Og jeg stillede det spørgsmål til de stu-

derende: hvis I har været vidende om, at jeres påstande intet havde på sig eller, som hr. Sven Auken har udtalt, indeholdt visse unøjagtigheder, hvorfor har I så ikke omgående korrigeret det over for offentligheden og over for de blade, som har bragt disse rygter til torvs?

Det er den egentlige baggrund for det, jeg har sagt.

Tilbage står så det, der er sagens realitet, og dér vil jeg gerne have lov til at gå tilbage, hvad ministeren desværre ikke gjorde i sit svar til mig. Det spørgsmål, som jeg her har været inde på, stillede jeg allerede den 14. december 1967. Deri gjorde jeg opmærksom på, at det forekom mig, at når man ofrede så mange milliarder kroner på uddannelsen, som vi efterhånden gør, må det også være rimeligt, at man effektiviserer denne uddannelse, og det må også være rimeligt, at den administration, som står bag ved læreanstalterne, enten det nu er akademiske eller andre, er af en sådan karakter, at den kan forsvares over for de skatteydere, som skal betale omkostningerne. Jeg har stadig væk den mening, at dette ikke er tilfældet. Det forekommer mig at være ganske urimeligt, at man som administratorer for de højere læreanstalter har højt estimerede professorer til at sidde og beskæftige sig med en række småting så langt ned som f. eks. til at antage en lærling på et eller andet institut på universiteterne eller til at afgøre, om det skal være rengøringskone fru Hansen eller nogen anden, der skal ansættes. Jeg synes faktisk ikke, at dette samfund har råd til at have så højt kvalificeret arbejdskraft til at beskæftige sig med alle disse opgaver. Det er det, der har været sagens realitet i den kritik, jeg har fremført. Det er ikke nogen kritik imod, at samfundet betaler til uddannelsen, for dér vil jeg være med til at betale, hvad det skal være; men man skal også have garanti for, at vi får noget for de penge, vi giver ud.

Vi har nu her under denne debat talt meget om økonomi og om skatter, og det er fastslået af mit partis formand, at vi altid har været klar til at betale omkostningerne, og det er vi også på dette område. Men jeg synes, det er rimeligt, at man får klarhed i alle disse problemer. Det er jo ikke bare et spørgsmål om de højere læreanstalter, det er et spørgsmål, som bl. a. den nuværende